

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 28 juni 1999

Nr 753—761

INNEHÅLL

Nr		Sidan
753	Lag om ändring av lagen om kommunala tjänsteinnehavares anställningstrygghet	1689
754	Förordning om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning	1690
755	Förordning om ändring av 32 a § förordningen om användning av fordon på väg	1695
756	Förordning om upphävande av ikraftträdelsebestämmelsen i förordningen om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning	1696
757	Förordning om ändring av 65 § förordningen om fordons konstruktion och utrustning	1697
758	Statsrådets beslut om upplösande av Anttola kommun, S:t Michels stad och S:t Michels landskommun och bildande av en ny S:t Michels kommun	1698
759	Trafikministeriets beslut om utlämnande av uppgifter i abonnentkataloger	1699
760	Trafikministeriets beslut om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet	1701
761	Trafikministeriets beslut om ändring av trafikministeriets beslut om Teleförvaltningscentralens avgifter	1702

Nr 753

Lag

om ändring av lagen om kommunala tjänsteinnehavares anställningstrygghet

Given i Helsingfors den 18 juni 1999

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 28 juni 1996 om kommunala tjänsteinnehavares anställningstrygghet (484/1996) en ny 19 a § som följer:

19 a §

Arbete under moderskapspenningsperioden

En tjänsteinnehavare får med arbetsgivarens samtycke utföra sådant arbete under moderskapspenningsperioden som inte äventyrar hennes eller fostrets eller det nyfödda barnets säkerhet. Sådant arbete får dock inte

utföras under två veckor före den beräknade tidpunkten för nedkomsten och inte under två veckor efter nedkomsten. Såväl arbetsgivaren som tjänsteinnehavaren har rätt att när som helst avbryta arbete som utförs under moderskapspenningsperioden.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Helsingfors den 18 juni 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

RP 9/1999
FvUB 1/1999
RSv 5/1999

Nr 754

Förordning**om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 18 juni 1999

På föredragning av trafikministeriet
upphävs i förordningen den 4 december 1992 om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992) 47 §,
 sådan den lyder i förordningarna 1372/1996 och 1037/1998,
ändras 6, 36, 39, 43 b, 46, 48, 49, 63, 216 och 219 §,
 av dessa lagrum 36 och 216 § sådana de lyder delvis ändrade i förordning 849/1995, 39 och 49 § sådana de lyder i förordning 902/1997, 43 b och 219 § sådana de lyder i förordning 671/1997, 46 § sådana de lyder i förordningarna 338/1996 och 965/1996 samt i nämnda förordning 1037/1998, 48 § sådana de lyder i förordning 665/1998 och 63 § sådana de lyder i förordning 703/1998, samt
fogas till förordningen en nya 27 a § som följer:

6 §

Traktor

1. *Traktor* (kategori T) är ett motordrivet fordon försedd med hjul eller band, som är konstruerat för att dra, skjuta, använda eller transportera huvudsakligen för jord- och skogsbruk avsedda arbetsredskap eller för att dra eller skjuta fordon som används för jord- och skogsbruk.

2. *Trafiktraktor* är en lastbärande traktor med hydraulisk ledramstyrning som är avsedd för godstransport. En trafiktraktor är också en annan för godstransport använd traktor som är utrustad med en släpvagn vars kopplingsmassa är större än 10 ton. Som trafiktraktor anses dock inte en traktor, som används för transport som avses i 17 a § lagen om skatt på motorfordon.

3. Största konstruktiva hastighet för en traktor är högst 40 km/h, när den mäts i enlighet med rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om högsta konstruktiva hastighet och lastplattformar för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul 74/152/EEG, sådant det lyder ändrat genom direktiven 82/890/EEG, 88/412/EEG, 97/54/EG och 98/89/EG, och högst 50 km/h för en trafiktraktor.

27 a §

Transportfordon för transport av farligt gods

Ett transportfordon för transport av farligt gods är ett fordon i kategori N eller O som uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/91/EG om motorfordon och släpvagnar till dessa fordon avsedda för

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/20/EG; EGT nr L 195, 29.7.1994, s. 1, europaparlamentets och rådets direktiv 98/69/EG; EGT nr L 350, 28.12.1998, s. 1, kommissionens direktiv 98/89/EG; EGT nr L 322, 1.12.1998, s. 40, europaparlamentets och rådets direktiv 98/91/EG; EGT nr L 11, 16.1.1999, s. 25, kommissionens direktiv 1999/7/EG; EGT nr L 40, 13.2.1999, s. 36

transport av farligt gods på väg och om ändring av direktiv 70/156/EEG om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon.

36 §

Däck

1. En bils däck, dock inte regummerade däck, skall vara e-godkända i enlighet med rådets direktiv 92/23/EEG om däck och däckmontering på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon eller E-godkända i enlighet med reglementet nr 30/02, 54 eller 64. Som däck för andra än EG-typgodkända bilar i kategori M₁ godkänns även DOT-märkta däck som följer Förenta staternas standard.

2. På ett regummerat däck skall finnas en anteckning om däckets storlek och bärighetsklass samt texten "Pinnoitettu — Regummerad" beständigt inmärkt på däckets bägge sidor. En sådan märkning om regummering krävs inte om det regummerade däcket är E-godkänt och märkt med texten "Retread" enligt E-reglementet nr 108 eller 109.

3. På slitbanan på en personbils däck får spår inte göras efteråt och spåren får inte heller fördjupas. På andra hjul får i däcken för förbättrande av väggreppet göras tilläggsspår med högst samma djup som de ursprungliga spåren eller, om däckets stålkordestomme, till det djup som tillverkaren tillåter.

39 §

Styrmekanism

1. En bil skall ha styrmekanismen på vänstra sidan. En bil som är särskilt konstruerad eller utrustad för väghållning och en bil som används för utdelning av postförsändelser, tidningar och reklam eller för uppsamling och transport av avfall får ha styrmekanismen på bilens högra sida. Om användningssyftet senare ändras behöver styrmekanismen inte flyttas. Styrmekanismen får vara på högra sidan även på en bil som införts till landet som flyttgods från ett land med vänstertrafik, på en bil som erhållits genom arv eller testamente eller skaffats på en tullauktion eller någon annan av staten ordnad auktion, samt om det har förflutit

minst 25 år sedan utgången av tillverkningsåret på bilen.

2. En treaxlad boggi på en bil skall ha minst en styrande axel.

3. Styrmekanismen skall uppfylla kraven enligt rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om styrinrättningar för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon 70/311/EEG, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 92/62/EEG och 99/7/EG, eller kraven i E-reglementet nr 79/01.

43 b

Draganordningar

1. Ett fordon i kategori N₃ som inte är försedd med dragkoppling eller vändskiva för släpvagn skall i bakre delen ha en dragbalk med fäste för dragkrok. Dragbalken skall ha fästhål i enlighet med standarden ISO 3584. En dragbalk är inte obligatorisk på en bil som är försedd med bakgavellyft eller anordning som förhindrar montering av dragkrok.

2. En dragkoppling som är avsedd för att dra en egentlig släpvagn skall befinna sig på bilens längdaxel. En vändskiva som är avsedd för en påhängsvagn skall ha sitt centrum på bilens längdaxel, i bakaxelns eller bogginns belastningspunkt eller framför den.

3. Draganordningen för en släpvagn skall fästas säkert vid bilens ram eller vid konstruktioner eller anordningar som fastsatts på denna. En dragkrok för en medelaxelsläpvagn i kategori O₁ eller O₂ får dock också fästas vid de fästpunkter i bilens karosseri som tillverkaren har angivit. Stöd- och draganordningar får fastsättas i godsflak endast vid lätta tillfälliga lokaltransporter av konstruktionsjärn eller motsvarande långa föremål, varvid fästpunkten får befinna sig bakom bakaxelkonstruktionen.

4. En draganordning som är avsedd för att dra en släpvagn skall uppfylla kraven enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/20/EG om mekaniska kopplingsanordningar för motorfordon och för släpvagnar och deras fastsättande på dessa fordon eller E-reglementet nr 55 och, om det är fråga om en kortkopplingsanordning, E-reglementet nr 102. Ministeriet utfärdar vid behov närmare bestämmelser om hållfasthet och godkännande av dragbalk som är avsedd för fastsättning av dragkoppling.

46 §

Avgas-, avdunstnings- och partikelutsläpp från person- och paketbilar samt från andra bilar försedda med ottomotor samt system för övervakning av utsläpp

1. Fordon i kategorierna M_1 och N_1 samt andra bilar försedda med ottomotor skall vara EG-godkända enligt rådets direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftföroreningar genom avgaser från motorfordon, sådant det gäller för de olika fordonskategorierna och lyder ändrat genom rådets direktiv 74/290/EEG, 83/351/EEG, 88/76/EEG, 88/436/EEG, 89/458/EEG, 91/441/EEG och 93/59/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/12/EG, 96/69/EG och 98/69/EG samt kommissionens direktiv 77/102/EEG, 78/665/EEG, 89/491/EEG, 96/44/EG och 98/77/EG, eller E-godkända enligt version nr 49 eller nr 83 av E-reglementet för motsvarande kravnivå.

2. Fordon i kategorierna M_1 och N_1 anses också uppfylla de krav som avses i 1 mom., om fordonets motor är EG-godkänd enligt rådets direktiv 88/77/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 91/542/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG, eller E-godkänd enligt version nr 49 av E-reglementet för motsvarande kravnivå.

48 §

Avgas- och partikelutsläpp från tunga dieselmotorer

1. En dieselmotor i ett fordon i kategori M_2 , M_3 , N_2 och N_3 skall vara EG-godkänd enligt de gränsvärden som anges på rad B i tabellen under punkt 8.3.1.1 i bilaga I till rådets direktiv 88/77/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon, sådant direktivet lyder ändrat genom rådets direktiv 91/542/EEG och genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG, eller E-godkänd enligt de gränsvärden som anges på rad B i tabellen under punkt 7.4.2.1 i reglementet nr 49/02.

2. Ett fordon i kategori N_2 och M_2 anses motsvara de krav som avses i 1 mom. också om det är typgodkänt enligt 46 §.

3. Om motorn till ett motorredskap som byggts på ett bilunderrede inte typgodkänts i enlighet med 1 mom., skall motorn vara EG-godkänd i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner.

49 §

Rök från dieselmotorer

En bils dieselmotor skall beträffande den synliga röken uppfylla kraven i rådets direktiv 72/306/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av föroreningar från dieselbränsle som används i fordon, sådana dessa krav lyder ändrade genom kommissionens direktiv 89/491/EEG och 97/20/EG, eller kraven enligt E-reglementet 24/03. Dessa krav tillämpas inte om bilen är EG-godkänd enligt direktivet 88/436/EEG, enligt det nyare direktiv som nämns i 46 § 1 mom. eller enligt E-reglementet nr 83, eller om bilens motor är EG-godkänd enligt direktivet 91/542/EEG, enligt det nyare direktivet som nämns i 48 § 3 mom. eller enligt E-reglementet nr 49/01.

63 §

Säten i lastutrymmet på bilar i kategori N

1. I ett täckt lastutrymme eller en täckt avdelning av lastutrymmet på ett fordon i kategori N_1 får säten installeras på de villkor som anges i 24 § bilskattelagen, med beaktande av begränsningarna enligt 2 mom. punkterna b—d. I lastutrymmet på en till kategori N_1 hörande bil avsedd för två ändamål får med avvikelse från vad som anges ovan installeras säten som i fråga om kraven beträffande montering av säten, bilbältesutrustning och fästpunkter för bilbälten samt huvudstöd uppfyller kraven för bilar i kategori M_1 .

2. I ett täckt lastutrymme eller en täckt avdelning av lastutrymmet på ett fordon i

kategori N₂ eller N₃ får säten installeras på följande villkor:

a) säten får installeras inom ramen för fordonets bärförmåga, varvid fordonet får ha plats för högst åtta personer utöver föraren,

b) sätenas och ryggstödens tjocklek får vara högst 50 mm,

c) sätena skall med gångjärn i sitsens bakre kant fastmonteras i lastutrymmets ytter- eller mellanvägg på sådant sätt att de kan fällas upp och låsas i uppfällt läge och att de inte i detta läge väsentligt minskar det för godstransport avsedda utrymmet, och

d) varje karosseriavdelning som har sittplatser skall ha två separata dörrar som kan öppnas från insidan, eller alternativt en sådan dörr och en taklucka som lämpar sig som nödutgång eller ett fönster som lätt kan lösas eller krossas och som lämpar sig som nödutgång.

3. I ett fordon i kategori N₂ eller N₃ får på följande villkor installeras bänkar, som fästs stadigt vid lastflaket eller karosseriet:

a) sittplatser får finnas inom ramen för fordonets bärförmåga,

b) tjockleken på säten och ryggstöd, om sådana finns, får vara högst 50 mm,

c) för varje person skall det finnas ett flakutrymme på 400 mm x 700 mm, och

d) om lastutrymmet är öppet, skall det förses med tillräckligt höga och stadiga stängsel, och om lastutrymmet är täckt, skall det ha ändamålsenliga nödutgångar.

4. I lastutrymmet på ett fordon i kategori N får inte installeras andra eller andra slags permanenta eller tillfälliga säten eller för installering av sådana avsedda anordningar än vad som nämns i denna paragraf.

216 §

Däck

1. Däcken på en släpvagn till bil, förutom regummerade däck, skall vara e-godkända i enlighet med direktivet 92/23/EEG eller E-godkända i enlighet med reglementet nr 30/02, 54 eller 64.

2. På ett regummerat däck skall finnas en anteckning om däckets storlek och bärighetsklass samt texten ”Pinnoitettu — Regummerad” beständigt inmärkt på däckets bägge sidor. En sådan märkning om regummering krävs inte om det regummerade däcket är E-godkänt och märkt med texten

”Retread” enligt E-reglementet nr 108 eller 109.

3. På slitbanan på däcken på en släpvagn till bil får spår inte göras efteråt och spåren får inte heller fördjupas. På andra hjul får i däcken för förbättrande av väggreppet göras tilläggsspår med högst samma djup som de ursprungliga spåren eller, om däckets har stålkorstomme, till det djup som tillverkarerna tillåter.

219 §

Draganordningar

1. En släpvagns dragögla, kopplingstapp, vändskiva eller dragkoppling skall finnas på släpvagnens längdaxel.

2. Dragstången får ha reglerbar längd, och i så fall skall den vara försedd med tillförlitliga låsanordningar. Den skall i alla använda positioner vara godkänd för de belastningar som överförs till den. Om ändringen av längden sker med hjälp av en hydraulisk eller en motsvarande anordning, skall anordningens kraft begränsas så att ingen sådan belastning som kan äventyra trafiksäkerheten överförs till draganordningarna.

3. Dragöglan, dragstången och kopplings-tappen på släpvagnar skall motsvara kraven i direktiv 94/20/EG eller i E-reglementet nr 55 och, om det är fråga om en kortkopplingsanordning, i E-reglementet nr 102. Ministeriet meddelar dock vid behov närmare föreskrifter om dragstångers hållfasthet och godkännande då de är avsedda att användas på släpvagnar med framboggi.

4. På dragkoppling, vändskiva och dragbalk som monteras på en släpvagn tillämpas dessutom i tillämpliga delar vad som bestäms om draganordningar för bilar.

1. Denna förordning träder i kraft den 28 juni 1999. Förordningens 27 a § träder i kraft först den 1 december 1999.

2. Om inte något annat bestäms nedan, skall förordningen tillämpas på sådana fordon och trafikförnödenheter som tas i bruk dagen för ikraftträdandet eller därefter. Om bestämmelserna nedan endast gäller ikraftträdandet av typbesiktning eller typgodkännande, får ett fordon som uppfyller de krav som gällde när denna förordning trädde i kraft tas i bruk efter denna förordnings ikraftträdande.

3. Förordningens 6 § 3 mom. gäller trakto-

rer som typbesiktas som hörande till en ny typ eller som typgodkänns den 1 oktober 2004 eller därefter.

4. Förordningens 39 § 3 mom. gäller bilar som typbesiktas som hörande till en ny typ eller som typgodkänns den 1 oktober 2000 eller därefter.

5. Förordningens 43 b § 4 mom. och 219 § 3 mom. gäller fordon som tas i bruk för första gången den 1 april 2000 eller därefter.

6. Förordningens 46 § gäller fordon som EG-typgodkänns eller typbesiktas som hörande till en ny typ samt fordon som tas i bruk för första gången enligt bestämmelserna i direktivet 70/220/EG, sådant det lyder

ändrat genom rådets direktiv 74/290/EEG, 83/351/EEG, 88/76/EEG, 88/436/EEG, 89/458/EEG, 91/441/EEG och 93/59/EEG, genom Europaparlamentets och rådets direktiv 94/12/EG, 96/69/EG och 98/69/EG samt genom kommissionens direktiv 77/102/EEG, 78/665/EEG, 89/491/EEG, 96/44/EG och 98/77/EG och enligt bestämmelserna i direktiv 88/77/EEG, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 91/542/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG.

7. Ett fordon i kategori N₁ får utan hinder av ändringen av 63 § 1 mom. ändras eller tas i bruk före den 1 juli 1999, om fordonet uppfyller de krav som gällde när denna förordning trädde i kraft.

Helsingfors den 18 juni 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Kimmo Sasi

Nr 755

Förordning**om ändring av 32 a § förordningen om användning av fordon på väg**

Given i Helsingfors den 18 juni 1999

På föredragning av trafikministern
ändras i förordningen den 4 december 1992 om användning av fordon på väg (1257/1992) 32 a §, sådan den lyder i förordning 291/1998, som följer:

32 a §

Släpfordonets kopplingsmassa

Ett släpfordons kopplingsmassa får inte vara större än det lägsta av följande värden:

a) den tekniskt tillåtna största massan som dras och som baserar sig på fordonets konstruktion och prestanda samt på kopplingsanordningens hållfasthet,

b) om släpfordonet saknar bromsar, halva dragfordonets massa, dock högst 0,75 ton, eller i fråga om en släpanordning, högst hälften av den verkliga totala massan av en dragbil i kategori N₂ eller N₃,

c) om släpfordonet är försett med bromsar och kopplas till ett motorfordon, vars största i registrering och bruk tillåtna massa inte överstiger 3,5 ton, dragbilens största i registrering och bruk tillåtna massa, eller om dragbilen är ett motorfordon i kategori M₁G, 1,5 gånger dragbilens största i registrering

och bruk tillåtna totala massa, dock högst 3,5 ton,

d) om släpfordonet är försett med färdbröms och kopplas till ett motorfordon, vars största i registrering och bruk tillåtna massa överskrider 3,5 ton, 3,5 ton,

e) om släpfordonet är försett med ett kontinuerligt fungerande bromssystem och kopplas till ett motorfordon, vars största i registrering och bruk tillåtna massa överskrider 3,5 ton, 1,5 gånger dragbilens största i registrering och bruk tillåtna massa,

f) om en eller flera släpvagnar kopplas till ett motorfordon, vars största i registrering och bruk tillåtna massa överskrider 3,5 ton, och den erhållna kombinationens längd, mätt utan last, överskrider 22,00 meter, 2,5 gånger dragbilens största i registrering och bruk tillåtna massa.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

Helsingfors den 18 juni 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Kimmo Sasi*

Nr 756

Förordning

om upphävande av ikraftträdelsebestämmelsen i förordningen om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning

Given i Helsingfors den 18 juni 1999

På föredragning av trafikministern föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs 3 mom.
i ikraftträdelsebestämmelsen i förordningen
den 22 april 1996 om ändring av förord-
ningen om fordons konstruktion och utrust-
ning (267/1996), sådant det lyder i förord-
ning 1036/1998.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 30 juni
1999.

Helsingfors den 18 juni 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 757

Förordning**om ändring av 65 § förordningen om fordons konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 18 juni 1999

På föredragning av trafikministern
ändras i förordningen den 4 december 1992 om fordons konstruktion och utrustning
(1256/1992) 65 § 1 mom., sådant det lyder i förordning 267/1996, som följer:

65 §

Skyddsanordningar för barn

1. Som en barnstol eller någon annan för barn och för den som är kortare än 150 cm avsedd skyddsanordning enligt 88 § 3 och 4 mom. vägtrafiklagen godkänns en barnstol, bälteskudde eller annan skyddsanordning som har godkänts enligt E-reglementet nr 44

eller som är godkänd av Statens Trafiksäkerhetsverk i Sverige.

Denna förordning träder i kraft den 30 juni 1999.

Denna förordning gäller skyddsanordning som första gången tas i bruk efter det förordningen trätt i kraft.

Helsingfors den 18 juni 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 758

Statsrådets beslut**om upplösande av Anttola kommun, S:t Michels stad och S:t Michels landskommun och bildande av en ny S:t Michels kommun**

Utfärdat i Helsingfors den 10 juni 1999

Statsrådet har med stöd av bestämmelserna om förutsättningarna och befogenheterna gällande ändring i kommunindelningen i 1, 3, 4, 6, 7 och 9—12 samt 45 § kommunindelningsslagen av den 19 december 1997 (1196/1997) samt med beaktande av vad som bestäms i 2 § språklagen av den 1 juni 1922 (148/1922), sådant detta lagrum lyder i lag av den 10 januari 1975 (10/1975), beslutat:

Ändring i kommunindelningen

Anttola kommun, S:t Michels stad och S:t Michels landskommun upplöses och i stället bildas en ny S:t Michels kommun, som omfattar de samtliga nuvarande områden.

Verkningar på judiciell och administrativ indelning

Den nya kommunen hör till de domkretsar och förvaltningsområden som den nuvarande S:t Michels stad tillhör.

Verkningar på språklig indelning

Den nya kommunen är finskspråkig.

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2001.

Tillkännagivande av beslutet

Beslutet skall meddelas i vederbörande

Helsingfors den 10 juni 1999

kommuner såsom kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunerna. Beslutet och motiveringarna till detta skall hållas på kommunens anslagstavla tills beslutet har vunnit laga kraft.

För övrigt svarar inrikesministeriet för tillkännagivande av beslutet.

Besväransvisning

Ändring i detta beslut får sökas av vederbörande kommun eller en medlem i kommunen genom besvär.

Ändring söks genom en besvärsskrift som adresseras och lämnas in till högsta förvaltningsdomstolen.

Besvärsskriften skall lämnas till högsta förvaltningsdomstolens registratörskontor, Unionsgatan 16, 00130 Helsingfors, inom 30 dagar från det att beslutet publicerats i författningssamlingen.

I besvärsskriften skall anges ändringssökandens namn, hemkommun och kontaktinformation samt det överklagade beslutet, den ändring som söks i beslutet och grunderna för den ändring som söks.

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Konsultativ tjänsteman Toivo Pihlajaniemi

Nr 759

Trafikministeriets beslut
om utlämnande av uppgifter i abonentkataloger

Utfärdat i Helsingfors den 15 juni 1999

Trafikministeriet har beslutat med stöd av 8 § 3 mom. telemarknadslagen av den 30 april 1997 (396/1997), sådan den lyder i lag 566/1999:

1 §

Användaruppgifter i abonentkataloger

Teleföretagets skyldighet att sörja för att användarna får de uppgifter som gäller dem och som är nödvändiga för identifieringen införda i de kataloger som avses i 8 § 2 mom. 8 punkten telemarknadslagen gäller endast sådana användare som har ingått anslutningsavtal med teleföretaget.

2 §

Omfattningen av skyldigheten att lämna ut uppgifter

Ett teleföretags skyldighet att lämna ut uppgifter enligt 8 § 2 mom. 9 punkten telemarknadslagen gäller alla de uppgifter som teleföretaget har och som den användare som ingått anslutningsavtal med teleföretaget har uppgett för publicering i en abonentkatalog. Fotografier, i varumärkeslagen (7/1964) avsedda varumärken eller andra motsvarande bildsymboler, textuppställningar, markeringar eller andra särskilda framställningssätt skall inte betraktas som uppgifter som omfattas av ovan nämnda skyldighet.

3 §

Utlämnande av uppgifter om användare

Teleföretaget skall lämna ut begärda uppgifter om enskilda användare. Teleföretaget får inte lämna ut endast en del av de uppgifter som gäller en enskild fysisk person. Teleföretaget skall dock lämna ut enstaka uppgifter om en fysisk person, om dessa begärs för uppdatering av uppgifter som teleföretaget har lämnat ut tidigare.

Begärda uppgifter skall lämnas ut om de användare som begäran gäller.

4 §

Teleföretagets rätt att vägra lämna ut uppgifter

Teleföretaget behöver inte lämna ut uppgifter, om utlämnandet av uppgifterna i användbar form av tekniska skäl är påfallande svårt eller medför oskäligen kostnader.

5 §

Behandling av utlämnade uppgifter

Om behandlingen av uppgifter som skall publiceras i en abonentkatalog vid tillhandahållande av abonentkataloger bestäms i

1700

Nr 759

19 och 20 § lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999). Bestämmelser om behandlingen av personuppgifter i allmänhet ingår i personuppgiftslagen (523/1999).

6 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 juli 1999.

Helsingfors den 15 juni 1999

Biträdande avdelningschef,
regeringsråd *Harri Pursiainen*

Överinspektör Kristiina Vuori

Nr 760

Trafikministeriets beslut
om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet

Utfärdat i Helsingfors den 15 juni 1999

Trafikministeriet har med stöd av 2 § 2 mom. och 6 § 3 mom. lagen den 22 april 1999 om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999) beslutat:

1 §

Lagens tillämpning på analoga mobilnät

Bestämmelserna i 14 och 15 § lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet tillämpas inte på analoga mobilnät och telekommunikation i dem.

2 §

Dataskyddet för abonnentförbindelser i analoga mobilnät

Ett teleföretag behöver inte skydda en

Helsingfors den 15 juni 1999

Biträdande avdelningschef,
regeringsråd *Harri Pursiainen*

abonnentförbindelse i ett analogt mobilnät med stöd av 6 § lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet så att ett telemedelande som förmedlas via abonnentförbindelsen inte kan avlyssnas med hjälp av tekniska anordningar.

3 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 juli 1999.

Överinspektör *Kristiina Vuori*

Nr 761

Trafikministeriets beslut**om ändring av trafikministeriets beslut om Teleförvaltningscentralens avgifter**

Utfärdat i Helsingfors den 16 juni 1999

Trafikministeriet har
 ändrat 2 § 6 och 7 punkten samt 12 och 13 § i sitt beslut av den 22 december 1998 om
 Teleförvaltningscentralens avgifter (1155/1998) som följer:

2 § <i>Offentligrättsliga prestationer med fasta avgifter</i> 6) behörighetsexamen för radiokommunikation och examen för erhållande av intyg om erkännande, 7) behörighetsintyg för radiokommunikation och intyg om erkännande, 12 § <i>Avgifter för examen för radiokommunikation</i> Följande avgift för examen för radiokommunikation uppbärs varje gång examinandena deltar:	3) radioexamen för kustskeppare 270 mk 4) GOC- eller ROC-examen för erhållande av intyg om erkännande 225 mk 5) delexamen för radioamatörexamen 77 mk För delexamen för en examen som avses i 1—4 punkten uppbärs av examinandena hälften av motsvarande examensavgift varje gång han deltar. För andra än i 1 mom. nämnda examina eller delexamina uppbärs examensavgift i enlighet med den avgift som enligt 1 mom. uppbärs för den mest jämförbara examen eller delexamen.
1) allmän examen för radiooperatörer inom sjöfarten (General Operator's Certificate GOC) eller allmän examen för radiotelefonister 450 mk 2) begränsad examen för radiooperatörer inom sjöfarten (Restricted Operator's Certificate ROC) eller radioexamen för högsjöskeppare eller begränsad examen för radiotelefonister 400 mk	13 § <i>Avgifter för intyg över radiokommunikationsexamen</i> För ett behörighetsintyg som utfärdas över en examen som avses i 12 § 1 mom. 1—3 och 5 punkten uppbärs en avgift om 260 mk. För ett intyg om erkännande som utfärdas över en examen som avses i 12 § 1 mom. 4 punkten uppbärs en avgift om 170 mk.

Detta beslut träder i kraft den 28 juni 1999. Åtgärder som verkställigheten av beslutet förutsätter får vidtas innan beslutet träder i kraft.

Helsingfors den 16 juni 1999

Trafikminister *Olli-Pekka Heinonen*

Konsultativ tjänsteman Päivi Rokkanen

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 753—761, 2 ark

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1999